

Forfatter: Laub, Hardenack Otto Conrad

Titel: BREV TIL: Mynster , Frederik Ludvig FRA: Laub, Hardenack Otto Conrad

Citation: Laub, Hardenack Otto Conrad: "BREV TIL: Mynster , Frederik Ludvig FRA: Laub, Hardenack Otto Conrad", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (1. bind)*, Karl Sehønbergs, s. 192. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-001-shoot-L0022522300010065.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

(Af et senere Brev fra Otto Laub til F. L. Mynster.)

— — Men Du længes vel mest efter at høre Noget om Frørup, og hvad der er passeret. Om Begravelsesdagen er det svært at sige Andet, end at den hører til mine aller kjæreste Erindringer, saa trøstelig og fredelig. Der var en meget stor Forsamling, omtrent hele Menigheden, som bragte til at glemme, at ogsaa mange Uvedkommende vare til Stede. Af Talerne, som blive trykte for „Venner,“ vil Du vel faa et Indtryk af Dagen. Vi savnede Dig meget, og havde saa usigelig gjerne haft en Repræsentant for den Mynsterske Familie. Moder og Tante Jette vare de Eneste, som ikke vare med; dog sad Moder hele Tiden inde i Stuen, hvor hun kunde se Alt i Gaarden, og glædede sig over hver Vogn, der bragte nye bekendte Ansigter. Jeg har endnu aldrig set en saa ægte Taalmodighed, som hendes, der aldrig et Øjeblik slipper sin Sorg, og dog altid finder Glæde i den. Hendes Helbred er nu ogsaa bedre. Hun kører i sin lille Vogn omkring i Haven og op paa Kirkegaarden, har ogsaa et Par Gange i den været paa Sludegaard. For nogle Dage siden havde vi igjen en Højtid i Frørup, hvor dog min Sanne for Husets, Børnenes og Indkvarteringsens Skyld ikke kunde være med: Alle af Familien, som kunde, fra Præstegaarden og Sludegaard, ogsaa Hans, communicerede tilligemed en Del af Menigheden s. 193(jeg fungerede), og bag efter Moder i Faders Kammer. Siden den Dag (det var den 27. September) har jeg ikke været der, men Alt, hvad vi høre derfra, er, Gud ske Lov! godt. At Menigheden har indgivet Ansøgning om at faa Hans til Præst, har Du maaske hørt fra Kjøbenhavn. Moder glæder sig meget herover, uden dog at bygge Noget derpaa. Hans har ogsaa indgivet en Ansøgning, som jeg er vis paa, i saa beskeden en Form, at den kan ikke blive ham til Skade. Endnu er Alt samlet i Frørup, som det har været i de sidste Aar; men der tales om, at Rine skal tage Ophold paa Sludegaard, naar George er saa heldig atter at faa Skib at føre. Tante Jette bliver nok hos Moder i Naadsensaaret med Line Haae og Frederik — og Hans, sa'a længe der er Noget at gjøre for ham. Paa Sludegaard er det igjen ved det Gamle, efterat den svære Sommer er overstaaet. At Forventningen om, hvem der skal være Faders Eftermand ikke altid er behagelig især for dem, der have fast Bolig i Sognet, er naturligt, — ligesom denne Tids Forventning i det Hele undertiden bliver pinagtig, og maa være utaalelig, mener jeg, for alle dem, hvis Rige er kun af denne Verden. [Hans Laub blev ikke Præst i Frørup, men blev kort efter Præst i det nærliggende Langaa og Øxendrup, hvor han blev den laubske Families trofaste Ven Esbensen's Eftermand.]